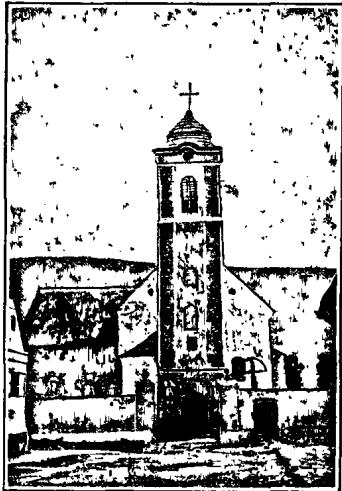

Ժ) Չռազատիկըն, որն որ կուգայ հայոց թվին ոճմ. ին. եւ ըստ լաթինացոց 1729ին, Զ.ին տարին ունենակ կատարելու, այսպէս ինչպէս որ լեհի հայերն կի կատարին. այսինքն Շ.ին տեղը զշն բանեցնելու, որ շխակ գայ զատիկն Օվ օր ասոր հակառակ ըլայ, թէ քահանայ, թէ աշխարհական, ունենայ ճուրում տարու եկեղեցն ե օտիք ու գատառոց եւս ե. օսդի:

Ժ) Ամեն երեք տարի ընդանրական ժողովը ըլայ մեր մէջ. ա. անդամը ի կերպան. ուրիշ անդամ մը ի Պաշտօնի կարգով, որ թէ

ՍՈՂՈՄՈՆ ԾԱՆ ԾԿ ԾԸ ԾԻ

քահանայ, թէ աշխարհական ըլայ, ունենայ իբ մը մեծ տարու կամ պահասութիւն, թէ հոգեւոր ու թէ մարմաւոր, նայ, ընդրըմի ժողովն մէջ: Աւ վօր քաղքբարեն հակառակ ըլան, այս ժողովքին, նաև ունենան ճուրում տալու իբ մաճրի. արնատ գումանիսյին:

Ժ) Թէ օր մարտ տավար մօրթէ. վաս դիստաղութեամբ, հիմ սավորութեան գօրայ, թէ անով մեղաց թողարկութիւն պի գտնու, կամ թէ իւղ անուշ անէ, կամ մասուդ. նայ ունենայ ժբ. մաճրի ճուրում տալու եկեղեցուն, ու թէ թարգը չխայ, աս ատաթիւը, աս երկրէն պասովի ու գուս էլք:

Ժ) Վօրոք կախարդութիւն անէ, կամ աշօթէ, կամ երկու զարմաւոր ջուր արնու. եւ

ուրիշ բան ալ, ասոնց գօրայ կախարդական անէ, կամ օգկային անել տայ, կամ իրատու, կամ մահանայ ըլայ, այնպիսի մարդոն իդ մճրի. ճուրում տայ եկեղեցուն: Իրեքում բայց ըլայ մեծաւորացը:

(Ըստուածիլի)

ՅՈՒԴ. ԱՆԽՈՒ

ՍՈՑԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀՅԱ. ԽՈՒՏԻՔ ՍԵԿՈՆԴՈՒՄ ԻՐԱԾԱԾՈՒԻՒ ԱՌ ԱՐԴՐԱՎՈՆՈՍ ԿԱՅԱՐ

1 Նոր ժամանակն ընդ այնոսիկ յարում Անդրանիկ ի Պարս երթպար, եւ իրեւ եին յԱթեան, լուս զԱնկութէ՝ եթէ դրուլի ի մասսանուր է, եւ անխաւութեամբ զիւդն Հանձնարեալ է. որով եւ կոչեցեալ առ ինքն՝ բարում աշխատանքը մաքառեալ ի Հարցմանն առաջաց: Եւ նա ոյնչ եւս պատառ ինան: Եւ թագաւորի զարացեալ ընդ անձարանն առաջի սինկիտասին, կոչեաց զարոհանդակն զի պայնից զնա, եւ պատեալ տուեալ ասէ. Երթ նախ բանութաեան. թէ խումի ասան, եթէ ոչ՝ կենդանացն այս ածնիք: Եւ գահձապեսին վայզապափի զհարմանն կատարեալ, ասնէր ի նպատակին պարանակը, եւ ասէր է աւր մահու եւ կենաց: Եւ զմահարեր վայզակարու ի վերայ

10 10 Ցարուհին զի պայնից զնա, եւ պատուի տուեալ ասէ. Երթ նախ բանութաեան. թէ խումի ասան, եթէ ոչ՝ կենդանացն այս ածնիք: Եւ գահձապեսին վայզապափի զհարմանն կատարեալ, ասնէր ի նպատակին պարանակը, եւ ասէր է աւր մահու եւ կենաց: Եւ զմահարեր վայզակարու ի վերայ

* Ցարուհր հռատարակութիւնն գործածելու համար մոտ զնեսի է ծրբու կեն: Ամբողջ բնակութ թուարկուն է անմուղատ ստուպու կարգաս որոնց թուեն համեմատ եղած նն կորպինը անսխութեան մէջ: Բասազն նների իւսպանչիր ստոլին թուին համեմատ պարան նն նոյն ստոլին մնիցորուածոց տաղարկութիւնը մին ծեռագրա մէջ: Ասոնց ուրեմն միան ընազրական ծանրութիւնն նն: Ուրեմնաժութիւնը հայոյն ընթորուածոց լիս, ասոյի եւս ընազրաց ննու զուուած նն ամսէնն եսուն առանց զնուն: (Սոս էլ 276 եւն): Ասոնց առ կուրմնը եղած նն ըստ տողի մօր հռատարակութիւնն:

1 Հրատարակութեան հիմ առանուած է Անեսակի թիւ 739 (Տարած. քթ. էլ 834) մեռադրին. որոն թիւեցուած է Անեսակի կո նուանին ու որ ուրիշ մասնաւում մը անհամանը ընթորուած էն: Ալարու մէ իւղու կո գտնուն: Հրատարակութ ի սիրու, աւ. (ապ. Անդամ. 1853. էլ 63-70). որու Ան ունեած ասկան տաղբերութիւն կո մասանին: Ալարու կ'ամ ուղարկութիւնը մասնաւում մէր Մատա. թիւ 320 մեռադրի համարակութիւնը: (Հն թիւ 101 թ. թէլ. 12) զոր Յ տառու կ'ըստամիւն:

1 Ա Պայտականի: Ա "Պայտականի" Սականդին. Ս "Պայտ . . . առ . . . կասեր": Ա եւսարիք մէջ բան վրանպիրն իւ պայտի է ամաց սիրու շանին մէջ (թէլ. 38) պայտի կո գրուն: Եւ պատառականին Սեկոնդոսի իմաստ տաղարկութիւն:

1 3 Ա Պայտականի:
1 4 Ա մասնաւութեամբ:
1 5 Ա կումբալ:
1 6 Ա աշխատանք:
1 12 Ա Բ իսօթ. Կ եթ իսօթ:
1 13 Ա Պ ախճապեսին:
14-15 Ա ասներ . . . ասեր. — Ս օր մահու է

- խաղացուցեալ փայլակինձեւ յեզերը առնվի. Բայ համ էթ բըրանցյ եւ ոչ բարձրի գլուխ ի պարանցէդ. խաւըդ յաւզա տառձենցի, եւ ոչ հեղիք արիսնդ յերկիր:
- Ձեռ.** [Եւ արհամարհէեալ] փիբոփայն
թշնան՝ [Հնազանդ ե] յեւ սպանցըն. եւ ոչ
 գարձան ի բանն նորա. Եւ նորա մասացեալ
 վաս ի սափութեան տեղին տաք ցնա. Ան-
 կոնդէ, ձեռք զպարանցը եւ միւնք զուրու-
 սուր մասուցեալ զպարանցը լուռ թեամբ
 կամէր հրաժարէլ յերկիր Եւ ահ արիս-
 նկոր շոշացուցանը զուսուն: Եւ անք,
 զնան դուք քեզ խաւըդը դիման: Եւ ան-
 բնաւ ոյնին խաւօցան: Խոկ նորա առաջա-
 զնայ էսծ առ Ազրինսո կայօրն, եւ ասէ.
 Տեր կայօր, զլեկանու սրբու նորոր ցին
 ամի առ քեզ. զիմնիւ ի մահ մասաւաւ,
 եւ ի լուռթեան որպէս ի վերա արթինաց
 մարտաւ պնդութեամբ: Եւ Ազրինսո զպա-
 մացեալ նոդ ժութկայթին փիլոսոփիյն՝
 յոտն եկայ, եւ պանկու ի ճանձ առեալ՝
 ասէ. Արովչեամբ ի բրեկ ի վերա արթինաց
 պնդ եզր ի լուռթեան, գոտես ի ձեռն ձե-
 սինդ խաւեաց ընդ ին զնէն. [Եւ] կամիս:
 Եւ նորու թէամբաւ զըսականն զըսա այ-
 պէս. Ազրիսու կայօր, կինաց եւ մահու
 իշխան: [Եւ] Ազրիսու նըմերէցէալ՝ ասէ.
 Ազունագյն արտքէր զպատախանիդ. այդ-
 ոչ լուռթեամբդ փոքըն զըսէ, [այլ] այդ-
 լաւք բազմուք. ահա առավի ի եղիք առաջի
- 18–19 Ա** ի բրեսնուս ... գլուխու ի պարան-
 ցիւր — **C** խօսդ յօրք:
- [Ա] **A** արիսնդ:
- [Ա] Հայ կը սփի Եւ Այս մասու (ողա. 20–62)
 յունին **AC.**, որ բուհ շամուսուալ բանցիր մի կը մեր-
 կոյցոցին, եւ բուհի ի խօսդ լու պատճ այսուն. Առա-
 ու զինիւն մը պատճ անձաւ, եւ ոչ զինիւն առա-
 լին, լուռթեամբ արթինաց. Եւ վուրուրն կազմազովի
 անչափ ու արթուրն կարուրու վաստանիւն ւ Ան Ազրիսո-
 նու. Ժին է ամսան, եւն Ա լու առաջ շնայ ոչ կ. Եւ այս առթուրն զինին, մշշան պիտ անձաւ. Ի Բն սփի «Փիլի-
 սութուն պիտն», առաջ ըսդիք. Փախաձիք էլջ դրես են-
 թարդիսն վեռ ամսանիւս — պատճուհոս, ըսց
 ըստ եւ էլ «Իւ անգիտէւն», նույզ յուն կայօ-
 սամաբան պատճուհոս: Բայ ոչ զինիւն է անձաւ պատճուհուն ըսց կայօ-
 սամաբան կայօր, գութեամբն քիրու կինաց մը անձաւ ի լուս, ոչ
 ինչէն խաւաս ու պահանձ, հմաս յահ օտառն ուն
 ֆաւաւ էնձէցէու:
- [Ա] **20 Զեա.** «Բայ խօսիքդ.»
- [Ա] **20 Հեա.** «Խոսնցաւ:»
- [Ա] **21 Հայ.** **Ակենան** որպէս եւսուր եւն:
- [Ա] **22 Հայ.** **Ակենան** որպէս եւսուր յին:
- [Ա] **23–25 Հայ.** «Ի քիրս ... Ազրինսու:»
- [Ա] **26 Հայ.** «Փիլսուփինը:»
- [Ա] **27–39 Հայ.** պիրսու կը մաս օրինաց... զուսու...:
- [Ա] **40–41 Այս.** «Ան չունի Զեա. ըսց պէս է, Կոշ-
 պէս այս տես, բախն ման մայս, տառաւ օրը կը կորցա-
 ցանին, անցաւաք Ռունաւ նն. ըսց որպէսնու «Իւ մը ալ-
 բախն օրը էք կարաբախէ կերեսն թէ «այս յահ»,
 գրաման էք հու:
- [Ա] **42 Հայ.** լացուցինը մէջ բայց առ եր
 որ թէ Հանէն թէ յալորդաց մէջ շաս ամէ անցինանիւն
 եղած է, բանէր ու ամէնէր աւունան են եւն:
- [Ա] **43 Հայ.** «Զայտուացուն» ու արթինացընը պարա-
 պէս այս տես, բախն ման մայս, տառաւ օրը կը կորցա-
 ցանին տաք առանաք մէջ շաս մաս առ անգամն է, թէ 320
 շամաւուուր կը լըսնա առ տողըն գուն Եւ որ նորազու էն...
 ... պիտն է առանքի անցինանիւն:» որպէս յանդրդ մասնի
 (ասու 61–107) շամաւ կը մեջ դրան ի Ա:
- [Ա] **44 Հայ.** (Ա) «Ամիրի անասարածուս:»
- [Ա] **45 Հայ.** «Ամիրի:»
- [Ա] **46 Հայ.** «Երանցուն» պէտք է մանչը առ ուղեղէն:
 կը կամ ըստ ամէնէր աւունան իւն կը կամ կայօր իւն:
 Եւ ան կը կամ իւն:
- [Ա] **47 Հայ.** «Խականա անասակիւն:»
- [Ա] **48 Հայ.** «Հականա անասակիւն:

- ծաղը կրես որ յառաջարան է ողբօց: Երեխենսի արքն էանց, եւ որ այս արք է անցանեւ: եւ որ գալոցն է՝ չեմք անցեանէ:
- 80 [բայց] եթէ ֆարում: մերում: բայց ուս ընդէլր զանցեալ բանն արշամո՞նչեցէր: այդ ասես եթէ գեղեցիք եմ, եւ մեծ, եւ մեծատուն, յափէկուու ականակապն եմ պահեալ: Արդւեթ շրիփեցէն զեքէ եթէ մարդ եւ:
- 85 իասուցիք եօ բակարդ: փափէալ եւ երթեւեկարք: խնձորչեալ եւ ընթ հոսպ: Եւ շիրթին զայս իմանալ, Անդրդինէ: ի բազում առաջաց ցուցից չեղ: Ալպէս մեծատուն էր կրոսու, եւ զարաւոր էր Ուժամբու: որպէս 90 պահելլէ էր Ացելաքանդր մակեդոնիացին, կամ որպէս գայան էր Հերակլէս, կամ որպէս վլյագառ էր Ալիգուփ էր սոյր անձունանի եւ, յալիծ: Եւ միան էր ի ճակատին, լինէր յանանապն ի յարս: Եւ ծառայք 95 էին նորս ասասիքը եւ մեծամեծը: Եւ զաշխարհ աւար առնոյր, եւ պան վնա Ազգաւոսի, որպէս Հոմերոսն ցուցանէ:] Եւ էր երրենն անցիւ մինչ բախսին շնորհեալ էր: արդ փառցն բարձրն ի նանսն: Եւ որդ էին
- 100 լաւ քան զեք: Արդ չես ինչ լաւ քան զլուցին, եւ ոչ վարդին եւ վլյագառ: քան զիփկափա, եւ ոչ իմաստուն որպէս զլթիզլա, եւ ոչ զարաւոր որպէս վլգապինս եւ զշերակիւ: Եւ ոչ թագաւոր սասատիկ որպէս 105 զմնիկովնչացին: Այս քեզ ի մէջ որպէս յասումշասն մի լիցի: բայց վասն զի հարցեր թէ:
- [Ա. Ջ. Ջ. Է. աշխարհ: Աշխարհէ է անհամեստին որ յամինացն փակէ: 2 աւա-
- 110 դոզ վերագեալ: Տապումն որ ընդ միմանց կապեալ է: մասումն որ յամենական:] յաւացն հաստատեալ է: զեկուոմն որ ընդ միմանս.... ինձիր որում ոչ հասանեմք: ամուսն որ ասչմանաւը փակեալ է:
- 115 Բ. Ջ. Է. է Ասուուծ: Անձանտին տեսիլ: 2 որ փակէ զսմենացն
- Ս. Ա. 64-65 — 1 ինքնածին տեսիլ: 2 որ փակէ զսմենացն
- 77 2եւ. “ասախառան:,”
78 2եւ. “ասուր:,”
80 Այս “բորայ, պար է կարծենք յաւելու:” թէեւ հեւապեր մէլ պար: Տես մէր՞ Շառ: 2եւ. “մանկեր:”
83 2եւ. “յամփեւու:” որ իրանաք “յութեանու:,” ու ուդեւ:
- [85 2եւ. “բգիւցես:,”
87 2եւ. “զկորեն:,”
89-92 Այս եւ յամփեր կարբին մէջ անուանք շաս աղաւակեւ եւ տեր զոր: ”ան:,”
90 2եւ. “Կորուու:”
92-97 Կաթեն լրացնացգրութիւն մըն է այս փառաեւու, տես վարչ կոսու: :
98 2եւ. “անձուան:”
- Ա. Ա. 108ff Հոսկէսիսին Անքան, որոնց լաս մասերուն սիստ ընթերցմանի, լաս բաներն իմաստուն եւ քննուած եւ քոր մէր նշանաւուեանէ: Ա. 6 տեղուն մէջ մէր “ան Գե-աշ-բաւուէն ինքը թիւ:” 238 թէեւ եւ այս թիւնը մասք բաւական մէջ ըլլաւու: Եւ Այս Անգլիանին պայ անու, այլ նաև Ին գնան (Ասուուծ) կիսու յաւ, ոյլ մէկ առջու մէհար (Անդիր որպէս ոչ հասանաւու: եւն): ուս գու գէրէս (Ծովու):
- Բ. Ա. 115ff Միայն Ըստէն որ Աշխարք: Թերեւս ասոր մասս ըստէն Ա. 7 “փեղիք որում ոչ հասանեմք:
- եւ իրին յումքը ոչ փակի: Ճիմստա խրն-
2եւս դրիլ: Իմաստուն անմանչ:
- 739 Եւ Գ. Ջ. Է. Ճուու:
- Ս. Ա. 120 — 1 Գոր ախմորհիք: պատկ ծովիդէն, Անդ-երկարութիւն զնեզէն: անրաւ հաստատութիւն: նմաց արի: հաւարիչ ամենայն ջոց: Դրա որպէս գաւատի զափեզլրաք: աշ-խարհիք ասպանական:
- 125 Դ. Ջ. Է. է եթէեր:
- 1 Ազգ ատարածը եւ թաթուունը: տեսալ են ուրբ, յաւակ: Ալի հոգմաք բաղմաթեան: զարութիւն որ յամենացն հասանէ: բնութիւն տարած: արքական:
- 130 յորդութիւն ծննիչ ջրու եւ ջոց:
- Ե. Ջ. Է. է Տիւ:
- 1 Նանդէն որ լի է աշխատաթիւնի: շըրծանակ երկուասունժամետան: սկիզբն ամենայն ցաւոց: բրդուունն աշխարհիք: է երկ կրածեաւ ոգոծց: Հոգու ծփալցը: Կենաց մանեաց համբոյը առ: ի զմիստան տեսաւելու: բույսորդ անդադարք. բնութեան հայելք. 10թիւ որով յափետնականք հասարին:
- 140 Զ. Ջ. Է. է Արքական:
- Անի լսուուր: հաստակ գիշերոյ: շըմնասու երկնաւոր: աշխարհի յանդիմանիւ: անմանութիւն: զգեստ պազոց: անանց մասաւոյթ: անասկան պայծառութիւն:
- 145 զտեալ զամբար: 10թիւ յափետն մանապար-հորդ:
- Է. Լ. Ջ. Է. է Լուսին. [Լ. Ջ. Է. է երկիր]:
- Կարմրութիւն երկնաւոր. միմիթարիչ դիւերց: աշխարհի յանդիմանիւ: անմանութիւն: զգեստ պազոց: անանց մասաւոյթ: անասկան պայծառութիւն:
- 150 զտեալ զամբար: 2 աւաց հանապահորդ: հաւարութիւն: շուտ միմիթարիչ ի յաւ-դոյ: բույսորդ որում շամանին որ: անձագ-տեսիր: կենաց նանեաց հանդէս:] պահպա-նորդ գիշերոյ: [Լ. Դ. գայեակ անձեւուց:
- 155 ուսպէս պայուց:] յափետնից նշանակի:
- Թ. Ջ. Է. է Մարդ:
- Կման Ասուուծյու: մարմն հոգէիք կւ մուաւոր: տաճար հոգւոց: գոյզիսմանապ-
- բոցը Ա. 8 ի յարմարեց Ասուուծի: գաղափարին: — Բա- խանէնք վճար (Ա. Բ. Գ. Գ. Անուածին): Ճեսարի մէջ չին: մասնաւ եւ երկուասունշաման մէջ չին: մասնաւ թաթուունքիւնը:
9. ի. 119 Այս յաւէն ուսկալ կը մարտին Ա եւ Ա. մոյն լին առտարածիւններ ունաւում ընթերցուածոց:] 121 Գ. Զ. Ա տերիքայութիւն: | 122 Գ. 7. Ծ որպէս գուփ զափեցրաց: | Գ. ի. 1 Գ. 126. Ծ որպէ: | 127 Գ. Զ. Ա յասաւի - Գ. 8. Ա հզման . Ըուզմա:
- 128 Գ. Գ. Ծ զորութիւն: | 132 Ե. Զ. Ա. Ա Երկուասուն ժամանական [Ա ժամանակական]:
- 136 Ե. 7. Ա առ ի միման տեսանեւց: | 138 Ե. 9. Ա մանջիւն հայելք: | 147-155 Ե. Ըստ ի բարձրացնելու: Ա պարհակը նույնած եւ ուսումնաբար մէջ: չսու: մըու: յասնի: Փակածիք մէջ անձաւու մէջ: պէտքարուածուք, որուն մընացին (Ծ.Ջ. Է. է երկիր):
- 149 Ե. 2. Ա գիշերոյ: | 150 Ե. 3. Ա հանձուն: | 151 Ե. 7. Ծ յորպէ: | 153 Ե. Զ. Գ. հանձուն:

կեայ տեսիլ, գործի առառապինդ՝ ուկերը
եւ ջղաւը եւ պլավքն հանդերձ, գէտ աշ-
խարհի, բարի խապալիկ, բարի հարեւ-
անցիկ, կենաց մաղլէ, գիտանափի յաշ-
խարհէ, ինքնայտաժար յամենան, 15 ար-
համարհիլ ամենայն, 16—17 տեսիլ յաւի-
տենական:

Ճ. Զինչ է գեղեցիութիւն,
— 1 նկար բնութեան, 2 եւ բարի [որ] յան-
ձեւ ունի, սոսցուած որ անցանէ, 4 ծաղկի
որ թարափի, զդրումած շնչաւոր, 6 տեսիլ
ցանկան:

ԺԱ. Զինչ է Ալք:

— 1 ննդիր բարեաց, 4 մարդ աներեւոյթ,
3 վարանելց միմիթարութիւն, 4 թիկունք
թշուառափառաց, 5 իւ մի որ ամենցուն
պիտոյ է եւ ու է միջի:

ՃԲ. Զինչ է Կին:

— 1 Ալն միմիթարութիւն, 2 ընտանի զա-
զան, 3 հորոց պատճառք, 4 իծ զի եսունի պա-
տեալ, 5 ինքնայտաթիւ ի կամաց, 6 զալզալ
անժոյժ դիրութիւն, 7 հանապարզեան
վնաս, 8 տան ձևուն, 9 անժոյժ առն շնկրիշ,
10 շնարջ պատճառք, 11 աշխարհի կործա-
նուուն, 12 ուոր որ ոչ առաջ զալ, 13 զիսու
պազմագիմ, 14 կենդանի շար, 15 աստառի
ծնորնուն մարդկան, 16 պարաւանդ անե-
րեւոյթ, 17 պիտանի շար:

ՃԳ. Զինչ է Մեծութիւն:

— 1 բներնք սովորէնք, 2 ցանկութեանց
արբարնեակ, 3 մինարա վայելլութիւն, կա-
պեալ ընդ երկիւղի, 4 կասկած անդուլ,
5 ագահաց թշուառութիւն, 6 երի հանա-
պարզեան, 7 իր դիւրափին, 8 բարաց ըղ-
ձակի, 9 անծածաց իմաստը, 10 ժուման ան-
դուլ, 11 փոփոխում անգագար, 12 իր են
ամենցուն նենդի եւ վասի, 13 հորչ վերա-
դրեալ մարդկան հանապարզեան:

ՃՊ. Զինչ է Ալքատութիւն:

— 1 բարի ատեցեալ, 2 մայր առողջութեան,
3 կափանիլ ամենայն ցանկութիւն, 4 վար-
200 անհոգ է բներնք:

տութիւն հնարեալ, 5 գտակի իմաստութեան.
6 ստացուած որիւ ի զսպարած, 9 աշօղուած
որ զինի որ ու ընթանայ, 10 գանձ հաստա-
տուն, 11 բախտ անհոգ:

205 ԺԵ. Զինչ է Կաւալմար:

— 1 Ալքաց ճանապարհորդ, 2 ծովու մշակ,
3 հողոց ուղեկից, 4 աշխարհի ատար, 5 մե-
րինայ նահատակ, 6 նաւահանգիստ պահ-
չելի, 7 զալզոր մեռելց, 8 կցորդ կորստեան,
210 9 ծովականաց մենամարտիկ, 10 ինքնայտաժար
ի մահ:

ԺՋ. Զինչ է Կաւ:

— 1 գործի երեսուն, 2 տան առանց հիմնն,
3 հմայեալ գերեզման, 4 խարեաց տախատակ,
215 5 հողոց ուղեկից, 6 բանս թռուցեալ, 7 բախ-
տակապ, 8 հանալիկ հողմոց, 9 դուսկ գե-
րեզման, 10 թուշակ փայտեցն, 11 ձի ծովի-
շեն, 12 անհերեւոյթ գրիւթիւն, 13 ինթեալ
գործի, 14 կորստեան ակնկալութիւն:

ԺԷ. Զինչ է Միպակնեցութիւն:

— 1 Մահ է ի մածառումն, 2 նահատակի զե-
նումն, 3 որկորի ցանկութիւն, 4 ինքն ա-
յաւագը դիմեալ ի մահ, 5 բախտի թիկումն,
6 վարպատեալ թշուառութիւն, 7 պար-
225 կանութեան հնարք, 8 վազվաղութեան
հնարք, 9 պարպաղմաթեան հնարք:

ԺԸ. Զինչ է Մշակ:

— 1 Փամանակաց արքանեակ, 2 սննդեւաց
մատիկարա, 3 սննդու վարի, 4 առանց ծովու-
230 վաճառական, 5 ծառոց տնելչ, 6 ալքատու-
թեան հյուկապ, 7 ժիշիկ հողմոց, 8 ժամանց
գաստիքակ:

ԺԹ. Զինչ է Քուն:

— 1 Աշխատութեանց հանդիսան, 2 թժչակաց
ստար, 3 կասեկոց լուծումն, 4 որնելց ի-
մաստը, 5 հիւանդաց իլձք, 6 մահու պատկեր,
7 ուսուն հնասապարզեան:

Ի. Զինչ է Երսութիւն:

— 1 Դիրաբաւած շար, 2 ինքնանի մազմա-
մահ, 3 պասկի մահու, 4 քնարից ծաղը,
240 5 ապշութիւն առ իմաստութիւն, 6 պահակ
ցարը, 7 ցանկութեանց աւտար, 8 մեռեալ
զեռուն:

1 203 (ժ.դ. 9) սոր պետք է անդւաց սորյ, ընել-
ամիսն նաև սորի խորս քերակներն այդող է էրեւ-
ար, նոր ձեռնութիւն պետք է բաւառութեար զար:

2 204 ժ.դ. 11. ԱԿ կը տին “աշուն”,
ժ.դ. 207 ժ. 3. Ա ուշեկից: — ժ. 4. Ս օսար:

3 210 ժ. 10. Ծ բնանութար:

4 214 ժ. 2. 3. Ա խայելու:

5 215 ժ. 9. 4. Ա բնիթոյ զար:

6 219 ժ. 9. 13. ԱԿ նիթոյ զար:

ԺԸ. (Միլանութեան) 1 222 ժ. 3 միսն Ա
անի պայտակ, “օր կոր ի ցանկութիւն”, — ժ. 4. Ա
անի բնիթոյ զար:

2 225—226 Միսն Ա անի ժ. 7. 8. 9 (“ապակե-
նութեան հնարք, եւն.”) որոց տեղ Ծ պահ առ խօս-
ունի “պայտակնենին հնարք”, որ անդուն պատ-
թերութիւն էր դրազգին իւս, “լույսութեան իւս”
ժ.դ. 235 ժ. 4. Ա տինեցեց Ծ ութեացուց:

3 241 (ժ. 5) կը հոգան ԱԿ. “ապակենութեան առ
խօսութեան առարկ [Ծ սուր], որ կիւսութիւն է ըն-
թերութեան, այսու անին նախան որ դրէ մը յաշոր-
խարդ վերաբորդիւն (առ իւ, 7) դրին անշամ օրի-
նական է շնչարմար:

4 222 (ժ. 7) Ծ օսար:

፩. ፭. ፭

፩. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.
፱፲. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.
፲፲. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.
፲፲. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.
፲፲. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.

፲፲. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.

፪. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭. ፭.

(Սիլվը): — վիրապիքի: Մտադրութեան
արժանիք է որ Փիլսոփիքին անոնք Ա երկու ան-
գոմ Սեփական ձեռնու կե և սեփակայքին է. ՅՈ լու-
եւս ունին Սեփական = Ըստօնծօց, ասոր,
աօմաօօ: արաբ. ամեկ եւ եթօվացերէնն
Տ' յ' ուն' ։ Հայերէն վիրապիքին ամբողջութիւն
չի յարարի՞ ինչպէս կը ասնամի՞ յանութիւն վիր-
ապութի՞ (Mullach, I, 216) Ըստօնծօց ուն
'Աթրոնան Ծօփօն Շարաթ (Սեփականորի ամենա-
ցայ ի իմաստուն Սոածք. ։ — առածք ի մասավով
է հու անշուշտ յասաւը, ուստի առ Ադրբայ-
կայոյ շար յաւութիւն մէջ՝ Բաց աստի հայե-
րէնի այժմու վիրապիքին մէջ՝ վիրապիքին Սեփա-
կանի Վարուցն ալ վիրապիքին եւ, մինչ յաւութիւնին
մէջ վաս կի անապի գուած կը գուածո՞ն վիրապիքին
ալ ունի վիրապիքի, ու է Եօս Ըստօնծօց վիլօ-
սիօնս ('Ապր Սեփականորի իմաստարի, ։ տե՛
Mullach, II, p. XXVII, 1. 32; Orelli, I, 208.)
Կարել է որ այս վիրապիքին հայերէնին մէջ կոր-
սութ ըրաց սկզբան մասին հետ Ասկյու երկու
վիրապիքին ալ ի մասին գտաւարան հենային
կեցած ըլալ հայոյն մէջ, քանի որ Վարքը ու
Վարքին հայոյն մէջ մէկնեղ կազուած են եւ
ամբողջ թիւ մը ի կազուած ։ Ստար այս ամբող-
ջութիւնն անշուշտ մէկ վիրապիքի ունէն: Արաբ.
եւ թովզ. անոն պարտ են որ երկու վիրա-
պիքինը ձուլուած են հու ի մի այժմէն (Bachm.
Leben, p. 16). (Ամեկ հայու պահանջ ու հաստի-
ուած կամ ամու ։ Ալար Սեփականորի իմաստ-
ուն եւ իմաստառթիւն իւր եւ հարցմանը ի վերա-
լուսն եւ կաստարիւթեանուած ։ Եւն ։ Եթօվզ.
(տես նաեւ Dillmann, p. 53 եւ Յունեգը, p. 245 եւ վերը Ներածութիւն) ։ Պատմանթիւն
Սեփականորի իմաստուն առ Ադրբայս կայս, եւ

Խ. 1. 225 Խ. 2. Ծ արթոյ:

1292 (Խ. 2. 9) ԲԷ. A Եւ ԲԷ. C կը կարդան սիալ-
մար հայու բնոց, առա Նախ. — (Խ. 10) A հրամէն յա-
մանարի:

* Յաջորդուկ կը զնմնը պարապաւս մէկ մաս հայերէն մասպիճն լուսատաբանան համար կարե-
տո երեւած բազմաթիւ ծանօթեւածն եւ համա-
տութեան յուն բազրին, առա մասպիճն ու բազրու-
թ հանձն են. որով համենին, ըստօրոշուած առա-
մար ցամ վար պատասն պարապանաւած եւ ամա-
սին: Մին մասնը կնան առաջարինքն զանի հասու-
թեան ապամին պապարութեան մէջ որ քիչ ժամա-
սկէ լոյս կը տեսնէ: թթու մասն Մատանսզարական
ուստամափրութեանց,,

վարդապետութիւնը իւր եւ իմաստութիւն իւր եւ
հարցապիքը իւր ւր Ասորին կը պակի:

2. յոդ. 4—8: Հոս կը պակիս հայոյն մէջ
Պարուց սկզբան իմաստաբիբն մանաւութեան,
կրթութեան եւ իւր մօր փորմին նկատմաք: Այս
մասն, ինչպէս վերը ցուցուեցաւ, նախնական հայ
թարգմանաթեան մէջ չեր պակսեր: Այժմու
հայերէն թարգմաք կը պակն Ադրբայսն Աթենք
գոլէն, այսինքն Mullach b, II, p. XXVII, 1. 27
խօսքին (Cassel, p. 649 առ 41) եւ եթօվզ:
բարերէն թվէն (Bachm. Leben, p. 24, 2),
որ կը սկսի այցէն: Աւ եւ Ադրբայսն թագաւոր
յաւուրան յայուսիկին եւն, մինչ Սոորին դեւ կը
պակիս: Հայոյն "ըստ ժամանական ըստ այսուիկին
կը համապատասխանէ յանին չադ ծեծ ու գուրօն
առջևոն (յայուսմ ժամանակի): Խօսքին բարերէն
կարու ընդհանրապէս համապատասխան մին է
միայն նախնական հայ թարգմաքին, ինչպէս յայոյնին
քանի մը տերեւած, որով յաւնակը շատ մը Խօսքին
ի պակիսի: Անս խօսքը թէ յորդամ Ադրբայսն
ի պարագան ըստ հչայ յոյ թարգմաքին եւ ու արար-
եթօվզ: Թարգմաննաթեանց մէջ, ինչպէս նաեւ
այս խօսքը թէ Նեկոնդսոս կրորվի իմաստաբէն,
եր ։ Մատանսութեան ամասնի է յանին թագրը:
Այս զինքն անիմաստութիւնն հանդիւտւու է, ուր
"համարել յայս (սովորապար է ընունչօք) ուրոյն
նախնակութեամբ դործածուած կերեւայ: Այս
խօսքը պիսի համապատասխանէ յուսուրէն սա
կառին ըստ ու ցուսին ծառչէ (ի լուռթեան կթթին)
սահայ կերեւայ թէ քիչ, մը տոքքը բառացի
առջեւն ունէր հայն, նման անոր՝ զօր Վարուց
վերին կերաբանը դիս ու ատայի նվազօւսացան
(բայ իմաստաբէնքը կամ հանձնուու է, ու
սես Mullach, XXIX, 42, ուստի համարել ու վիլօսիքէն) կամ նման այն խօսքին, զօր Վարուց
սիլքը կը գտնէնք (տես վերը 210) սոնօց
Էփուծօֆիքը ժամանակութեանց մէջ ու ցուսին ծառչէս (ի պահանջ մասն ու ատայի նվազօւսացան
է Ադրբայսն Սոածքնականին է պահանջ մասն
է Սեփական կթթւալւուն): Այս ամեն խօսքը յունին
մէջ չեն ջցին: Հոս, ուր հայն անի: սակայն մըշդ
հայոյն պէտ ունի մթօվապիքն (հայ 24, 3) ու կը լուսէ:
Այս իրեն լուս (Ադրբայսն) եթէ միքս հատեալ
ի Սեփականուի կ վերա լեզուի շնունի ցործքի կեն-
տակի իցէն կամինական չէ անշուշտ հայոյն յա-
նորդ խօսքը պարաւմ ամաստանաւած մարտուալ
ի հայրածնէնց առաջին ի մասնի նոյն ի հարց-
անց մէն եւ կը ցուցընէ: արա աստի այս մէկ տողին
մէջ ամփոփաւած են յունին շատ մը նախադասու-
թիւնը, որուց մէջ Ադրբայսն կը յորդորէ զիիիի-
ստիքնը ցուցընէ: իւր իմաստութիւնը:

Ակը (էկ 199) դէմ առ դէմ գիրիէ այս
մասին յունարէն ընապիքն հայոյն հետ, գուրս
թողով այս բազմաթիւ կատարեն, որ շնուն այժմու
հայ բազրին մէջ: Այժմու հայոյն հետ համեմա-
տեւել եւ յոյն ներագրին սա խօսքը: Կայսէ ժամա-
տիք Ադրբայսն կայսը [Գայուղ լիք է է կ կայ-
սէն լուսէնու, լուս լուսնէ, քաղաք ու ինը ի բարեաց
անձանաթ մասը ի նամանէ: Եւ խուաց լոյս գուլ. եւ
երբեք եկն Սեփականու, կամցեալ Ադրբայսն փոր-
էն, եթէ է զարաւութեամբ ի լուսնիւան իրը,

յառն կոցեալ նախ ողջունեաց զնա, իսէ Ավետարանո
պահեր զարդեալ լուսնին.» (= Հ Աւ. Խ ու ոչ ինչ
եւ պատասխանին) Նորդիր չեղզոց մասերը հաս
եւ յաջորդ համեմատութեանց մէջ կը պակսին
ոյժնու հայոցն մէջ — Հոռ կը յաջորդէ յունին
մէջ երկար կտոր մ'ուր կը յորդու Ագրիփան
զՍեկունդու խօսի. (Mullach, II, p. XXVIII,
տող 34—42, Cassel, էջ 349—50, տող
48—58. Խթպաւ, էջ 24, տող 11 — էջ 25, 1.)
— Այս մասին մէջ զոր այժմն հոյք չունի, կը
սկս առդի համակոտրու. (Տահաւ, Inedita Syr.
p. 84) այսպէս. «Ըսնդ աջնդ եւ ընդ աճէնք. եւ ոչ
կամ յայտին առնել զիմաստութիւն քո, այլ ի
լուսնան կասու եւն, որ Ագրիփան յորդորին մէջ
մասն է:

3. Ցոյ 8—13: Ավետիքոս = ծոյշչալուշ.
Հոռ աւ հայոց համաստ ծայրացազ է միոյն, ինչ-
պէս յաջորդ համեմատութեան եւ առնենի,
Յոյշը (Cassel, տող 58 եւ) «Զայրացազ և Ա-
րդինան» [= Խթպաւ 25, 1, միաւ առողին պար-
մանք մեծ կալան զայրաց կ'ըսէ. Հոռ կը պակսի
այսու մէջ Տիրունիք յիշաստան թիւն են մինչև
Cassel, տող 63] չկնքեալ ըսն բանական դրսու-
հիւնոցի [իլրինս ըսնին չ, ինչպէս նաև յունին
մէջ հոռ յաջորդող ն տող, որ Կառարտի այսպէս.
«Ի՞ ՆԵՐԵԼՈՒ քաղաք չուշեալ բանանպան ասէ
ցիւն եւն, տես վարութիւն» — տող. 85, 14 «Եւ ա-
ռուքաց կոչեաց զմին բանհապետ, ուր ի մօճառաց
բանական տուապարձութիւն է յունաքն ուու-
խուակատք բառին, մինչ արաք-եթովզ. Քարդ-
մանած են զայն հայոցն նման՝ վայ, զոր կը դոր-
ածէ նաև, եթուգոցին.» ուսէ ձա՞. Զայր Փիլի-
սովայ սուել բառոց եւ զմանապարհոյն խուսցուցին
ընդ նման եւ յորդութիւնը [հայոց՝ «Բնակուութեան
կ'ըսէ】 իսուել. եւ ենթ հուսնեցուցուն իսուել. հար-
մաւած նորու. ուսէ ներ ուու բառ պատուիսէ մին-
դունայ այս սուել. Այս մասին յոյն քնահիրը
վրը գրիք հայոցն հանգւէ. Ուսորն ոճէտ պ'յ
տեղ թէրի է՝ էջ 85, 18 եւն. Վէրը խօսեցանք
ուուխուակատք հայոցն մէջնամի սուհուութիւնի
թարգմանուելուն վայ, եւ թէ կորեին է որ շըր-
պարի տեղ թըջաց ըլլար հայոցն դործածած բան-
գրին մէջ. (տես էջ 150.)

Հ. Յ. Տ.

Գ Ր Ա Կ Ա Ն

Ն Ա Բ Շ Գ Ո Ւ Ն Ե Գ Բ Ե Ր Բ Հ Զ Ե Ն Կ Ա Ը Ց Կ Ա Ը Ց Ո Ւ Ո Ց
(Հ Ա Վ Ա Կ Ա Ը Ց Կ Ա Ը Ց Ո Ւ Ո Ց)

2.

Ա. Մեծոգիոս «Աւսան անձնիշնամու-
թեան գրքէն, Եղնկայ առած մասերն ամբողջ
յառաջ բերինք համեմատուն: Այսն համեմա-
տութիւնն Եղնկայ անձնն եւ իւր գրութեան
մասին յաջորդ հետեւութիւնները յառաջ կու-
գան:

1. Համեմատութիւնն կը ցուցընէ՝ որ
Եղնկայ գործցն ձեռագին այնչափ աղամաղեալ
չէ, որչափ կը կարծուեր առ հասարակ եւ
ինչպէս մեր ուրիշ մատենագրաց ձեռագրաց
վրայ կ'երեւայ: Քանի մը նախադիմներ, քանի
մը բառեր ինկած են ձեռագրէն, որուք կնան
նաեւ տպագրութեան միջոցին յառաջ եկած
ըլլալ: Ետեւառաջութիւն աեղ միայն կ'ե-
րեւայ, որ անշուշտ ընդօրինակոր մը կը վե-
րաբերի, Առ հասարակ բնագիրը գրեթէ ենա-
րաւա մնացած է. Վան զի նիւթն այնպիսի է որ
սակաւաթիւ ընթերցող, հետեւաբար եւ ընդ-
օրինակող ունեցած է:

2. Եղնիկ իւր այս աղքիւրը բոլորովին կը
լուէ, եւ կ'աշխատի ամենայն եղանակաւ իւր
աղքիւր արամախօսական ձեւը թղել, ոտարի
հետքը ծածկիւ բայերու գեւքերն ըստ կամ
յերիւ բերլզ, եւ անդ յակառ ակրոգներ են-
թագրել տալով ընթերցողին: Այս լուութիւնը
եւ լուլը կերպով կրնայ իրաւունք տալ ենթա-
գրելու: որ իւր գրութեան մէջ ուրիշ այսպիսի
աղքիւրներ ալ ծածկուած պիտի ըլլան:

3. Եղնիկ իւր աղքեր այնպէս ստրիօրէն
կապուած է, որ կ'աշխատի առ հասարակ չշեղիւ
աղքերէն: Աղքերէն շեղումներն, որոնց աեղ
աեղ ծանդիպեցանք, են՝ Յառաջ-Եւ թողուլ
այս մասերն որ յուղուած ինդրցն էսպէս չեն
վերաբերի, այլ արամախօսական ձեւնեւ, եւ
որոնք կրնային աղքիւրը մասնել. եւ կամ կը
թողուլ ին մասեր որոնք ինդրցն լուծումն կամ
մենութիւնն են, զրոնք Եղնիկ կամ բոլորովին
գուրս կը թողուլ եւ կամ կարծ խօսով կամ
բառով մը կ'ամփիուէ: բ. Յառ-Եւ-լու. որ միջոցին
Եղնկայ ակարութիւնը յերեւան կ'ըլլէ. Վան
զի յաւելուածներն ամենքը կրնայիւն կամ
մէկնութիւն են (Միթուգ. Է. 7, Ը. 12, 13,
Ժ. 11 եւն) արդէն ըսուածներուն, եւ շատ
անկամ բոլորովին անկապ կը մանա: (Հմմտ.
Միթ. գ. 6 թ. 2, Ժ. 5, 6 եւն:)

4. Եղնիկ կը շեղին նաեւ իւր աղքերէն,
երբ Եղնինակին կարծիքները բըրխառնէական
վարդապետութեանց պայծառ եւ յայսնի վար-
դապետութիւններն չեն եւ քիչ մ'աղասամիտ
կը հնչեն, սակայն ըստ ինքան հակառակ ալ
չեն եկեղեցւ վարդապետութեան. եւ կամ
այնպիսի իւրեր են, զրոնք իւր ընթերցողներուն
ծանօթացըններն պատշաճ չի տեսներ: Այսպէս
(Միթ. գ. 5) առ ասպելաբանութեանց յիշա-
տակութիւնը զայց կ'առնէ եւ ընդհանուր
խօսքերով (... մահք արամաժամք եւ ախար-